

Nederlandse vertaling van de Engelstalige geluidswandeling *The Zone* vanuit Bibliotheek Staatsliedenbuurt in Amsterdam.

Deze wandeling neemt je mee door de Staatsliedenbuurt, maar de Staatsliedenbuurt is getransformeerd tot *The Zone*: een schemergebied, een andere dimensie. We zijn in het jaar 2031. De hele buurt leeft in een andere tijd, ruimte en werkelijkheid, gevangen onder een reusachtige glazen koepel. Door je koptelefoon hoor je instructies die nauwkeurig opgevolgd moeten worden, hoe te lopen, waar te kijken. Ondertussen passeren geluiden, verhalen en muziek uit het verleden van de buurt de revue en wordt je zonder dat je het merkt steeds verder meegevoerd in een onbekende wereld. Geef je verbeelding vrij spel. Enter *The Zone*.

De soundtrack voor de wandeling is te downloaden op www.soundtrackcity.nl

Track 1

Mannenstem:

Welkom bij de tour van *The Zone*. Hier volgen een paar belangrijke praktische instructies. Ten eerste: Stel je voor dat je in het jaar 2013 leeft. Neem de tijd om je dit voor te stellen. Klaar? Oké. We gaan door.

Als je met je rug naar de ingang van de bibliotheek gaat staan zie je rechts het bord 'Zone'. Deze wijst je de tunnel in onder de gebouwen. Loop een stuk naar rechts. Zie je het staan? Loop nu de tunnel in.

Je bent nu in de tunnel. Stop even en wacht hier. Wat je hoort is niet wat je ziet. Wat je ziet is niet wat je hoort. Begrepen?

Wen daar aan zodra je de *Zone* betreedt. In de *Zone* zullen dingen verwarrend en eng worden. In de *Zone* gaat de tijd niet voorbij en dat maakt het gevaarlijk. Maar- dat is juist de reden dat je hier bent? Avontuur, gevaar, leven op het scherp van de snede. Maak je geen zorgen. Je gids zal zich om je veiligheid bekommeren. Ze is een dappere vrouw en je kunt haar vertrouwen. Ze is nu onderweg om je te ontmoeten bij de ingang van *The Zone*. Ze zal je zo aanspreken. Vanaf dat moment volg je haar instructies op. Als je dat doet zal ze je, wanneer de tijd voor je tour om is, veilig terugbrengen naar de bibliotheek.

De tour duurt exact 57 minuten. Dit kan onder geen beding korter of langer worden. Als je langer blijft kan de uitgang mogelijk afgesloten zijn. Als je korter blijft, loop je het risico om te verdwalen in het labirint van de *Zone*.

Zie je het zwarte hek voor je? Dat is de grens van de *Zone*. Zie je dat blauwe bord boven het hek? Dat is een waarschuwing voor ongenode bezoekers die...

Oh, daar is ze al.

Loop rustig naar het zwarte hek om haar daar te ontmoeten. Ik wacht hier in de bibliotheek op je. Veel geluk!

Stem van de gids:

Hallo.

Ik mag de *Zone* niet verlaten, dus als jij hier zou willen komen? Graag.

Door het zwarte hek.

Ik zal me even voorstellen.

Ik ben Kingilily.

Ik ben geboren in 1999, dus ik ben nu... 33.

En jij?

Kom, we gaan. Belangrijk is dat je het ritme van mijn voetstappen volgt. Dat is het tempo van de *Zone*, en we hoeven niet te haasten. Tijd bestaat niet in de *Zone*, dus hebben we alle tijd. We hebben alle tijd om te verspillen en te observeren! Rustig aan. *Zen Zone*.

Soundtrackcity
Veemkade 584 - E
1019 BL Amsterdam
020 4199 886

soundtrackcity.nl

Soundtrackcity is een project van Stichting Soundtrackcities:

Stichting Soundtrackcities
Veemkade 584 - E
1019 BL Amsterdam

kvk nr 34312990
Bankrekening 777929562

ANBI status: Stichting Soundtrackcities
is door de Belastingdienst aangemerkt
als Algemeen Nut Beogende Instelling.

Kom!
Laten we rustig naar het water lopen.
Ik zei rustig! Volg mijn voetstappen maar.
Hoor je ze?
Rustig.

Track 2

Beetje winderig vandaag.
Kom mee naar het water.
Rustig.
Waarom zo'n haast?

In het verhaal van de Zone noemen we deze plek 'waterkant'. Luister gewoon.

Zie je die witte brug aan je linkerhand?
Daar gaan we heen.
Heel rustig. Hoor je m'n voetstappen? Een, twee, een, twee, een, twee, drie, vier.

Kom, we gaan even op de brug staan.

Track 3

Hier (op de brug) vertellen we verhalen.

Mannenstem:

Wat was dat?
Een meteoriet?
In ieder geval heeft ons kleine landje de geboorte van een wonder mogen aanschouwen -
de Zone.
Toen omsingelden we de Zone
met politiekordons...

Mischien was dat goed.
Ik weet het niet...

Gids:

De schrijver van de Zone heeft een verhaal geschreven.

Mannenstem:

De vogel stond iedere dag op de auto's aan de andere kant van het water. In de Stad.

Zo stoned als een garnaal. Het was een reiger en heette Cepen.

Hij verliet zijn observatiepost nooit.
Sommige mensen vonden het prettig hem te zien, een soort bevestiging van het alledaagse.
Andere niet.

Op die dag vloog Cepen voor het eerst.

Hij ging de lucht in en vloog van de Stad naar de Zone.
Niet echt heel ver.

Op het moment dat hij hoog genoeg was, begon hij te vallen. Een boogschutter uit de Zone schoot hem neer. Hij viel en dreef in het water als een dode vogel. Aardige mensen uit de Stad probeerden hem te redden en haalden hem eruit. Ze vonden een pijl tussen zijn ribben.
De pijl was voorzien van een inscriptie: Zone.

Gids:

Heeft hij het overleefd? Niemand die het weet. Waar is hij nu? Niemand die het wil weten. Jij?

We gaan niet verder over de witte brug. Het is te gevaarlijk daar. We gaan terug.
We gaan langs het café en gaan dan meteen naar rechts naar het centrum van de Zone in.

Zie je die pijl rechts met Zone erop?
Kom, we volgen de pijl.

Rustig, voetstappen. Denk eraan.
Een, twee, een, twee...
Een, twee, een, twee...

Track 4

Dit café was vroeger een goedkope bar met boven leuke meisjes. In de Zone werd alcohol niet belast. Hier naar rechts.
Iedereen uit de Stad kwam overdag naar de Zone om goedkoop te drinken... 's nachts was de deur van de Stad gesloten.

... en het eerste treinspoor is hier begonnen.

Kom, we gaan aan de rechterkant van de straat lopen.

Een, twee, een, twee...

Ze lopen de weg af, rustig aan de rechterkant.

Er zijn ook verhalen te vertellen over de straatnamen hier, maar...

Mannenstem:

Het waren allemaal geweldige mannen.
Moordenaars en helden. Ze werden gehaat en geliefd. Nu zijn ze allemaal vergeten.

De straten van de Zone dragen hun naam.
Eén was manisch depressief en schilderde zijn huis met zijn eigen bloed...
Eén werd na zijn geboorte verborgen door zijn ouders; zij geloofde in de Mens, niet in God.

Gids:

Hoor je het water? Daar gaan we heen.
Een, twee, een, twee...

Track 5

Gids:

Blijf hier staan.
In het verhaal van De Zone het dit plein Waterplein. Zie je die Blauwe Deur? De deur die naar de hemel wijst.
Als het moment daar is, gaan we daar heen.

Laten we nu nog even hier blijven. Ik ben gek op deze plek, met dat water. Toe maar, loop maar wat rond, ik kom je wel halen als we moeten gaan.

Mannenstem:

Mensen verdwenen hier.

Ze kwamen hier en keerden nooit meer terug.

Eerst... zetten ze deze plek af met prikkeldraad om nieuwsgierigen af te schrikken.

Hierdoor ontstonden geruchten
dat er een plek bestond in de Zone...

waar wensen vervuld worden.

Natuurlijk gingen ze de Zone bewaken,
alsof het iets heel kostbaars was.

Wie weet wat mensen
wensen?

Hier wordt niet elke wens vervuld,
alleen je allerliefste.

Gids:

Luister naar het water, gooi er 1 euro in en doe een wens!!

Geen euro?

Misschien heb ik er een voor je.

Nee sorry, ik heb geen euro voor je. Ik heb hem zelf nodig.

Het is zover. Kom, we gaan bij de Blauwe Deur naar binnen.
Wacht, ik doe hem voor je open.

Kom binnen... nu!

Track 6

Daar zijn we dan... thuis, eindelijk.

Wat is het hier stil.

Dit is de stilste plek

op aarde. Kijk zelf maar.

Zo mooi.

We lopen naar links. Zie je de Zone-pijl?

Die kant moeten we op.

Een, twee, een, twee...

Bij de volgende dwarsstraat direct naar links.

Hé, kijk, daar links is een kapper. Laten we daar even heengaan. Maar voorzichtig! Elke bezoeker met een koptelefoon vraagt hij om een biertje.
Als hij tenminste nog leeft.

Een, twee, een, twee...

Laten we hier even blijven. In het verhaal van de Zone heet deze plek 'dronken kapper'.

Track 7

Wat gebeurt er? Laten we even gaan kijken. Ga terug naar de fietsenwinkel en dan naar links.
Hier naar links.
Hier links.

Een, twee, een, twee
Bij de cafés op de hoek gaan we naar rechts.
We lopen rechtdoor naar het speech-plein.

Ik haat die stomme trams. Ze zijn bijna net zo erg als die taxi-klootzakken.

Zie je dat podium midden op het plein?
Ja? Daar voor die affiches. Daarom heet dit plein speech-plein.

Zullen we erop gaan staan? Misschien wil je wel een toespraak houden? Of wil je liever alleen
luisteren? Wat jij wilt. Je bent niet de eerste. Kom.

Voorzichtig! Je wilt toch niet dood zijn voor je je '5 minutes of fame' hebt gehad?

Een, twee, drie, vier

Voorzichtig op de trap, hij is niet hoog maar wel steil.

Mannenstem:

Het enige waar je aan kunt denken is hoe je jezelf voor niet al te weinig geld kunt verkopen!
Hoe kun je zo veel mogelijk krijgen voor je emotionele bewegingen!

Kunnen mensen ergens in geloven?

Niemand gelooft.

Maar het is beter

een bitter geluk te hebben dan...

een grijs, saai leven.

Het is gewoon jouw lot, jouw leven,

dat is wie je bent.

Ik heb er nooit spijt van gehad,

en ben nooit afgunstig geweest.

Omdat ik in dat geval
geen geluk had gekend.

En er geen hoop geweest zou zijn.

De bloemen staan weer in bloei,
maar om een of andere reden ruiken ze niet.

De Zone wil respect.

Anders zal zij straffen.

Hier een risico, daar een risico.

Rechtdoor gaan is eng,
achteruit gaan is gênant.

De Zone is een zeer complex systeem...

Maar alles was hier gebeurt
hangt niet af van de Zone, maar van ons!

Dus zij laat de goeien door

en doodt ze slechten?

Ik weet het niet.

Ik denk dat zij degenen doorlaat die...

geen hoop meer hebben.

Trouwens, men komt hier niet terug
zoals men gekomen is.
Ze willen ons alle hoop ontnemen!
Dat is alles wat de mensen nog hebben
op deze aarde!
Mijn geluk, mijn vrijheid,
mijn zelfrespect, alles is hier!

Gids:

Kom, we gaan weg hier.
Genoeg retorisch geblaas.

Zie je die metalen man daar lopen?
Daar links achter.
Hij heeft altijd wel iets om over te klagen.
Kom, we gaan daar naartoe.
Langs het chinese restaurant.

Track 8

Kom, laten we hem inhalen.
Rustig. Zen zone.

Een, twee, een, twee...

Hier links. Bij pijl.

Loop langzaam tot de parkeermeter. Nee, niet de eerste. De tweede parkeermeter.
Het is best ver lopen. Loop dus langzaam. De hele tijd aan de linkerkant van de straat.
Nee, niet deze parkeermeter. De volgende.
Luister gewoon. Er is genoeg te zien.

Stop hier maar even. Zie je dat huis met de rode gordijnen op de tweede etage?
Daar woon ik. Luister.
We gaan verder. Naar nummer 77.
Daar woont een vriend van me. Hij is ook gids in de Zone.

Ik ben enig kind, weet je.

In 1999, om 11.38, ben ik geboren. 23:38. In een vliegtuig. 31 December, elf uur, achtendertig
minuten, negentien negenennegentig. Ik vloog met mijn moeder mee.
Ze moest die avond vliegen... voor haar werk... een concert... Nieuwjaarsconcert... mijn moeder...
was namelijk... virtuoos violiste... en 7 maanden zwanger. Ze was klein; ze lieten haar aan boord.
Geen buik, wat dan ook.
Ah, daar is nr. 77. Ik ben zo terug. Bekijk zolang naar de foto's in het raam. Er is er niet. Jammer.
Hij is een hele goede muzikant.

Laten we even hier blijven staan. Ik wil mijn verhaal verder vertellen.

En toen kregen we turbulentie... Ik kwam eruit... de stewardess knipte de navelstreng door... de
piloot onkurkte een fles champagne... Gelukkig Millennium voor mij. Daar was ik.
Ik woon in de Zone sinds... in het huis met de rode gordijnen.

Laten we verder lopen naar de parkeermeter. Daar op de hoek van de straat.
Het regent altijd hier om de hoek, bij de parkeermeter.. Maar geen zorgen, ik heb mijn grote
paraplu bij me. Altijd voorbereid op een natte aanval!!

Ik zei het al. Parkeermeter. Nu gaat het regenen. En hier is de grote paraplu.
In het verhaal van de Zone heet deze plaats: 'Parkeermeter waar de regen altijd begint.

We gaan hier naar links. Blijf aan de linkerkant.

Track 9

Ik wil je iets laten zien op nummer 42. We lopen er rustig heen. Rustig, hoor je.

Voorzichtig! Hier rijdt de tram de hoek om. Dat was gevaarlijk.

Nummer 42 is aan de andere kant.

Een, twee, een, twee... Laten we nr. 42 zoeken.

Kijk hem! Hij is gelukkig
dat alles goed is gekomen!
Je droomt van het een,
maar je krijgt iets heel anders.
Het lot! De Zone! Wat dan ook!

Lees die poster als je wilt.
Ben zo terug.

Waar is iedereen? Heb ik iets gemist? Jammer. Je zou hem leuk vinden. Hij is een hele goede muzikant.

Kom. We gaan naar iemand anders.
Ik begin me een beetje zorgen te maken. Waar is iedereen?

Een, twee, een, twee... rechtdoor. Tot de viswinkel en Safa.

Track 10

Ha, het regent niet meer.
In het verhaal houdt de regen altijd op na Martin.
Hier, zie je Safa.

Hier naar links. Zie je de viswinkel aan de overkant van de straat. We lopen er langs en lopen rechtdoor aan de linkerkant van de straat tot nr. 160.

Ga zitten op de bank. Wacht op me. Ik bel even bij hem aan. Je hoeft niets te zeggen.
Je hoeft je alleen maar te...
concentreren.

In het verhaal zijn er drie muzikanten. Ze hebben één voor één hun land verlaten om de wereld in te trekken. Ze trokken naar de Zone, omdat daar vrede was. In de Zone ontmoeten ze een goede zangeres en begonnen een band. Om geld te verdienen werkten ze als gids in de Zone. Na hard te hebben gewerkt hadden ze ieder één euro over. Die gooiden ze in de wensput op het waterplein. Wat was hun diepste wens? Niemand weet dat. Zijn ze verdwenen? Niemand weet dat? Wie kan het schelen? Jou?

Hij is er niet. Jammer, je zou hem leuk vinden. Goede muzikant. Waar is iedereen, verdorie?

We kunnen beter gaan.

Het is al bijna donker, moeilijk om terug te komen.

Eindmuziek begint al. Klinkt als een hele goede band. Laten we daar naartoe gaan. Terug naar de viswinkel en dan naar links.

Een, twee, een, twee...

Party, party, party, party.

Hier naar links.

Hier links.

Kom, laten we rustig teruglopen. Het is mijn taak om je hier niet te laat en niet te vroeg weer uit te krijgen. Rechtdoor richting het water. En trouwens- ik ben een goede zangeres. Luister. Loop en luister.

Jouw ogen zijn geweldig, mijn lieve vriend.

Ga er nu uit door het zwarte hek.

Terug naar jouw tijd.

Tot ziens.